

Dobbeltspill

Hanne har tidligere framstått som en utadvendt og energisk kvinne. I dag var hun sliten og lei seg. Hun sa at hun ikke orket mer. Alt hadde toppet seg.

Pasient: Jeg er vel bare enda en naiv dame som har trodd på gull og grønne skoger!

For tre år siden hadde hun i jobbsammenheng truffet mannen som siden var blitt faren til lille Frida. Den gang var Hanne ny på jobben og visste ikke så mye om dem hun jobbet sammen med. Hun hadde forelsket seg i Knut og følt at det var gjensidig før hun visste at han var gift og hadde tre barn.

Pasient: Nei, jeg må jo ha sett giftingen hans. Kanskje jeg prøver å pynte på historien nå, avbrøt hun seg selv.

Pasient: Uansett - da jeg fikk vite at han hadde vært gift i femten år og hadde tre barn som var fra 5 til 12 år, så klarte jeg ikke ta til fornuft.

De hadde hatt et intenst forhold. Han hadde stadig sagt at han elsket henne, at han skulle rydde opp i ekteskapet sitt, og at de deretter skulle flytte sammen. Han fortalte at han aldri hadde følt noe sånt for kona si, og at de bare fungerte sammen på grunn av samarbeidet om barna.

Pasient: Så ble jeg gravid. Jeg merket at det stresset ham noe veldig. Det ble jeg lei meg for og spurte om jeg skulle ta abort. Det ville han absolutt ikke og forsikret meg om at vi skulle bo sammen innen barnet ble født. Jeg ønsket å tro på det og begynte å glede meg til fødselen.

Lege: Og så gikk det ikke slik? spurte jeg.

Pasient: Nei, det har jo ikke skjedd noe enda, og nå er Frida to år! I praksis er jeg helt alene. Han er fortsatt mye mer hjemme hos kona enn hos meg. Jeg vet ikke hvilken versjon hun får! Kanskje sier han at jeg la meg etter ham, og at det var et uhell. Hva vet vel jeg?

Lege: Har du snakket med ham om dette?

Pasient: Ja, jeg spør ham ofte og får hver gang de samme forsikringene, men så skjer ingenting.

Hun fortalte om sårheten hun følte ved å være så mye alene. Noen venninner hadde sagt at Hanne tidligere burde ha innsett at Knut ikke kom til å forlate kona si.

Pasient: Han sier at han synes han må være hjemme hos barna sine. Det er jo positivt at han er ansvarsfull, men vi har jo også et barn sammen. Jeg er uansett utfall av dette veldig glad for å ha blitt mor til lille Frida. Men hun begynner å bli stor og spør etter pappa. Dessuten tar det på at andre mener at det er jeg som har ødelagt et ekteskap. For første gang i livet føler jeg at jeg har møtt veggen. Kan jeg bli sykemeldt en ukes tid for å klarne tankene mine og finne ut hva jeg skal gjøre?

Vi snakket om viktigheten av tillit i et parforhold og at hun ikke lenger stolte på Knut. Jeg var enig i at hun hadde grunn til å ha sine tvil. Det hadde gått tre år uten at han hadde ryddet opp. Han hadde kanskje problemer med å avslutte ekteskapet enten fordi han fortsatt elsket konen sin, fordi han følte et press fra henne eller sine første barn, eller fordi han var redd for å forlate noe trygt. Jeg støttet Hanne sitt ønske om å forsøke å avklare situasjonen og beslutte hva hun selv ville gjøre framover.